

noget Skridt til at føre Sagen videre frem, før Biskop Kierkegaard var bleven Kultusminister. Da bragte det ærede Medlem fra Mors (Schjorring) Sagen frem paa ny her i Thinget. Der blev ogsaa fra Finantsudvalgets Side stillet et Forslag om en Bevilling, som blev gennemført, idet Ministeren i det Hele stillede sig velvillig dertil. Da han var gaaet af, blev Provst Hansen Minister, og han havde tidligere, baade som Medlem af Examenskommissionen i Flensborg og som Provst i Slesvig netop haft Velilighed til at lere Examenskommissionernes Natur og Virksomhed at kjende. Han interesserede sig varmt for Sagen og vilde ogsaa gennemføre den, men lod sig dog bevæge til at udsætte den, indtil den da nedsatte Kirkekommission først var hørt derom. I denne Kommission udtalte Flertallet sig imod Examenskommissioner og for Indførelsen af faste Censorer. Kirkekommissionens Formand, det ærede Medlem fra Frederiksberg (Hall), blev derefter Minister og bragte da Spørgsmaalet frem her i Thinget ved et Lovforslag om Lønninger for de under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet hørende Embeds- og Bestillingsmænd. Ved dette Lovforslag havde han nemlig begjæret en Sum af 7,000 Rb. til dermed at lønne faste Censorer ved de forskjellige Embedsexaminere. Heri Thinget var man ikke tilfreds med denne Udvei, men satte i Steedet der for ind i Lovforslaget en Bevilling paa 9,000 Rb. til Examenskommissioner i 3 Fakulteter, nemlig det theologiske, det retsvidenskabelige og det statsvidenskabelige. I det andet Thing blev der nedsat et Udvalg om Sagen, og Stemningen var ogsaa der saa afgjort for Examenskommissioner, at af Udvalgets 7 Medlemmer erklærede de 6 sig aldeles bestemt for denne Rante. Blandt disse 6 var den forhenværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, Rosenørn-Zeilmann, og den nuværende Indenrigsminister. Men da Ministeren bestemt modsatte sig Examenskommissioners Indførelse, gif man dog i Landstinget ind paa hans Rante om faste Censorer, men saaledes, at der udtrykkelig blev tilføjet: Indtil Examenskommissioner kunne gennemføres. Her i Thinget, hvortil Lovforslaget vendte tilbage, fastholdt man Ranten om Examenskommissioner og satte atter Bestemmelsen herom som den eneste ind i Lovforslaget. I Sjællandsudvalget enedes man imidlertid om den Affattelse, som nu findes i Loven af 25de Marts 1871 § 9, hvor der udtrykkelig staar som det Første og det, der anses for det egentlige Maal for den hele Bestræbelse, disse Ord: „Til Afholdelse af den theologiske, den retsvidenskabelige og den statsvidenskabelige Embedsprøve ved Examenskommissioner fastsættes en Sum af indtil 9,000 Rb. aarlig.“ Men da man jo vidste, at den daværende Minister ikke vilde gaa ind der paa, uagtet, som sagt, Stemningen i begge Thing var afgjort derfor, gav man det den Tilfæle, som Landstinget havde foreslaaet som det

Subsidiære, og der kom da til endnu at staa i Loven: „Indtil Examenskommissioner kunne indrettes, kan der anvendes indtil 7000 Rb. aarlig til at lønne faste Censorer ved Universitetets forskjellige Embedsexamina“. Altsaa var den Gang, i Samlingen 1870—71, Stemningen i begge Thing afgjort for Indførelsen af Examenskommissioner ved de nævnte Embedsprøver. Det var kun paa Grund af Ministerens bestemte Modstand, at man som en foreløbig Foranstaltning gif ind paa de faste Censorer, og Ministeren ytrede selv her i Thinget derved — det findes i Tidende Spalte 5,357 — at Gjennemførelsen af Examenskommissioner „væsentligt vil være muliggjort, hvis Institutionen med faste Censorer har bestaaet i nogen Tid; thi derved vil for en væsentlig Del de personelle Vanfæligheder være bortfaldne“. Altsaa ogsaa for ham stode disse faste Censorer som et Middel, hvor igjennem man lettere kunde naae til Examenskommissionerne, naar der kom en Minister, som var villig til at gaa ind derpaa, og naar Stemningen da i begge Thing var for deres Gjennemførelse, saaledes som den var i det da værende Aar. De faste Censorer ere blevene indførte ved Examinerne, men i det Mindste dette Thing har ikke fundet sig tilfreds ved den Reform, som saaledes stete. Dette Thing har gjentagne Gange mindet den selsomme Minister om Dnskeligheden, for ikke at sige Nødvendigheden af, at der kom Examenskommissioner, og Thinget har givet dette Udtryk igjennem Bevilling paa Finantsloven, saaledes at der paa Finantsloven er kommen til at staa en Sum ikke blot til Honorarer for faste Censorer, men ogsaa til Examenskommissioner ved Universitetets forskjellige Examina, og denne Sum er efterhaanden forhøjet, for derved lige som at udtrykke Dnsket om, at det dog endelig maatte træde i Værk. Summen blev i det sidste Aar, som det ærede Thing vil erindre, forhøjet til 10,000 Rb., og den nuværende høitærede Minister har ogsaa optaget denne Sum paa det Finantslovsforslag, der foreligger Thinget, med et Beløb af 20,000 Kr. under Universitetets Udgiftsside. Stillingen er altsaa for Diebliftet den, at der er en særlig Lov, hvori det er fastsat, at Examenskommissioner skulle gennemføres, og at der paa Finantsloven er en Bevilling, hvorved der er stillet et Beløb af 10,000 Rb. til Ministerens Naadighed, saafremt han vil gennemføre Sagen. Efter denne Sagens Stilling er der derfor intet Andet til Hinder for, at den kan blive gennemført, end mulig den høitærede Ministers personlige Villie. Det er nu Forespørgernes Overbevisning, at denne Reform saa langt fra har viist sig at være overflødig ved Indførelsen af faste Censorer, at den endog siden den Tid har viist sig endnu mere ønskelig og nødvendig. Vi vilde derfor gjøre, hvad vi formaa for, at denne Sag kan blive gennemført, men da Stillingen, som sagt, er saaledes, at den høitærede